

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Crensovcih, Slov. Krajina.
Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečno 2 Din. — Plačati se mora naprej. Štev. položnice 11806. Rokopis se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din., i tak niže. Poslano i med tekstom vsaka reč 2 D., mali oglasi do 10 reči 5 Din., višavsaka reč 1-50 Din.

Naši izseljenci. Švicarska katoličanska mladina odgovarja komunističnoj mladini.

Mehka Dolinska, ki si zakrivila z jousjom pa trsjom nevaren zibot pa bereke, šegava Ravenska, gde Mura prevečkrat naraste, se napne i preplavi vse vdiljen zemlo, breznata Goricka, ki jo preraščajo zeleni logovje i gde se stegujejo valovite njive — vsa ta zemlja je postala nemirna kak mravlinjek.

Ludje odhajajo s čudnim strahom i z velikim vupanjom po sveti, da si odvalijo žmeten dug z hiže, da splačajo brate i sestre z grunta, spopravijo zapuščene hiže, gde že vse razkaple omet, si dokupijo kakši peden zemle ali falaček goric. I gda pridejo domo, rastėjo med niskimi strehami nove, zidane hiše i krpe zemle se povekšavlejo. Vnogi, vnogi pa pridejo domo samo z novim oblečom, z betežnim telom, razdvojenim srcem i tihinskim mišljenjom. Hiža pa šče dale razkaple i verstvo ječi pod žmetnim dugom.

Vse ceste vodijo naše ludi v svet, pa tudi vse ceste jih pripelajo nazaj proti domi. Vodijo jih v Francijo, gde vidijo velke pa bogate kmetije, z lepimi, svetlimi hižami, napunjene z dragim pohištvom ali nega čuti veseloga dečinskoga smeha po teh hižaj, liki jih mnogokrat napunjavle domača pesem našega izseljenca. Vodijo jih v Nemčijo, gde se morejo včiti trdoga, vojaškoga reda pri deli i jeli, šparanja pri vsakšoj stvari i vidijo tu vludno ali ihladno obnašanje do njih.

Malogde pa najdejo naši ludje, šteri nosijo s sebov delavne rokē pa trdno vūpanje do bolšega krūha, to, s šterim so njuve duše tak bogato napunjene, najpre močno, živo vero v Boga, v isto nadzemesko, razumsko Moč, štera edina more potišiti i vmiriti razdvojeno človeče srce v tom razdrapanom i zamotanom sveti. I to nosijo drugim, ne da bi se sami dobro toga zavedali. Gda tjeđen za tjeđenom čtemo preprosta pa topla pisma teh izseljencov v tom našem listi, kak srečni so, či morejo priti v cerkev i opraviti tam svojo versko dužnost, nas more pač do skuz genoti, či nam zna tudi njuv domači izseljenski duhovnik z veseljom poročati, da jih po sto kilometrov duga pot ne zadržavle, da ne bi spunjavali svoje verske dužnosti i dečinska radost jim sija z oči, gda kaple v francoskih cerkvaj v njuva srca domača reč i jih napunjavlejo naše domače pesmi. Ne čudno, či se francuski plebanošje veselijo, gda koli se v šteroj cerkvi zberejo naši ludje, ar istinska vernost teh ludi i njuve pesmi potegnejo versko brezbrizne ali celo veri protivne francoske ludi i vnogo, vnogo okorelo srce se zna omehčati pri takšem pogledi. Plebanošje se zveselijo takših ludi, šteri so kak kvas za njuve farnike, jim idejo v vsakšoj potrebi na roko i kak znajo izseljenci sami praviti, se potegnejo za nje, či trbe, tudi pri oblasti.

To je brez dvojbe poleg nerazveselivih primerov velko zadoščenje za vse tiste starše pa duhovnike, šterim je dosta za dušno srečo teh ludi.

To je dober znak zdravoga naroda, ki kak košnato zeleno drevo odvrže od sebe vse sprhene, suhe vejke, tak da ostane samo zdravo steblo, štero se bo naraslo i obrodilo ednok dober sad.

To je viden znak, da je v tom našem lüstvi dosta živlenske moči, ve si sami z lastivnim delom pomagajo do krūha i ne čakajo s prekrižanimi rokami drobtin z bogatoga stola, je dosta zdravoga mišljenja, štero ga bo pripelalo v lepšo prišestnost. Ne dajo se zlehka zvoditi od krivih navukov, štere jim vsi-

Švicarska komunistična mladina je objavila odprto pismo katoličanskoj mladini, v šterom njej je predložila prijateljsko sodelovanje „za brambo svobode i neodvisnosti Švice“. Švicarski komunisti so teda ravno tak napravili, kak francoski komunisti.

Katoličanska mladina pa je komunistom odgovorila s sledečim odprtim pismom:

„Vaše pismo smo sprijali v sredini svečanosti velkoga tjeđna, kda se mi mladi katoličani spominamo trpljenja, vstajenja i zmage našega Gospoda. Vaše pismo nam razodeva, da nam ponujate roko za skupno obrambo svobodne, demokratične i miroljubne Švice.

Vaše pismo so povzročili dogodki v Avstriji i drugič vaše znanje o našem načelnom nasprotji proti narodno-socialističnomi terorizmi. Kak vi, tudi mi vidimo v novoj-poganskoj samovladi veliko nevarnost za neodvisnost Švice. Odločeni smo, da našo državo i naše lūdstvo obvarjemo pred spodobnov nesrečov. Zato ščemo izoblikovati trdno katoličansko fronto z vsemi dobro mislečimi državlani proti vsakim poskušom, ki bi šteli zmanjšati našo slobodnost i neodvisnost.

Ali ravno tak odločno Vam moramo izjaviti, da med katoličanskoj švicarskoj mladini i med komunistično mladino ne more biti nikšega sodelovanja.

Naša domovina najpre ne more obstati inaki kak na fundamenti krščanske vere. Naše lūdstvo bo občevalo svojo slobodnost i neodvisnost telko časa, dokeč bo krščansko, zgubilo pa jo bo tisti den, kda se ne bo štelo več zvati krščanski narod. Slobodnost i neodvisnost Švice stojita na dostojanstvi i slobodi človeka, ki jo brani naravna pravica i krščanska vera. Što napada krščanska načela, ruši tudi fundamente, na šterih stoji naša domovina.

Dobro znamo, da je krščanska jakost, na žalost, premalo upoštevana, če ne naravnoč nepoznana v širokom krogi socialnoga življenja. Zato pa teliko socialnih krivic. Če bi vsi Švicari bili dobri krščeni, bi se Švica mogla menje bojati za svojo neodvisnost i mir.

Zato se tudi v našem katoličanskem mladinskem pokreti trudimo, da izoblikujemo mlade krščeni, ki resno vzemajo svojo vero v vseh djanjih svojega življenja. Osvedočeni smo, da bomo s tem dosta prispevali k jakostnoj obrambi i notrašnoj moči našega naroda. Na tom fundamenti smo pripravili z veseljom sodelovati z vsemi poštenimi državlani i smo vsikdar srečni, kda vidimo, da se nam pridružujejo novi pristaši, ki so istoga duha i istoga srca i ravno

ljubejo od vseh krajov. Sprevidili so vsi, ki so doma pa v tujini, da zviin poštenoga, z živov vero prerorenoga življenja, ne najdejo prave sreče pa zadovolnosti. Ne želejo si bogastva pa velikih hiš, liki samo varno streho, štera bo čista od duga, i za dobro ponjavo zemle, da bodo mogli preživiti sebe pa svojo družino i bodo zmogli dati krali, ka je kralovoga i Bogi, ka je božega. To lūdstvo, duševno bogato nadarjeno, si zdaj kovē svojo lastivno prišestnost i z vūpanjom gledamo na obzorji svetlo zarjo lepših dnevo. Lūdstvo, ki se od zore do mraka mantra v znoji svojega obraza, a sad življejo zvekšega drugi narodi, si ne melo časa dozdej nabirati posvetnoga bogastva i si v jezerolet-

tak trdno odločeni ozdraviti naš narodni beteg pri koreni. Kak je križ v sredini švicarske zastave, tak je tudi Kristušov križ osrednja točka našega programa i našega dela za domovino.

Nasprotno pa komunizem izhaja iz diktatorske rusko-sovjetske države. Za svojega voditelja proglašja Stalina. Zato je v naših očaj komunizem največši i nepomirlivi sovražnik švicarske slobodnosti i neodvisnosti. Ravno tak, kak je komunizem nezdržljivi z bistvom i značajom našega slobodnoga naroda, ravno tak je nezdržljivi z njima narodni socializem. Oba sta na nekrščanskem fundamenti i na materializmu i sta v nepremostljivom nasprotji s krščanskim duhom švicarskoga naroda. Što šče našo domovino obvarvati zviunešnje i notrašnje nesreče i pred režimom, ki je nekrščansko nasilen, mora graditi obrambne nasipe tak proti rdečoj kak rjavoj močvari. Što šče srečo Švici, se ne bo zbirao pod zastavom, ki je okrašena z klepačom i srpom — krvavim znakom brezbožnoga bolševizma.

Papa Pij XI. so lansko leto po presledki samo malo dni vednako odločno povzdignoli svoj glas tak proti rasističnoj (narodno-socialnoj, zablodi kak proti nevarnosti mednarodnoga brezbožnoga komunizma.

Kak krščeniki i katoličani smo po Zveličarovo reči dužni, da vas ljubimo kak ludi i da celo molimo za vas, čeravno znamo, da so vaši somišleniki našim bratom po veri pripravili strahotno krvavo preganjanje i vmorili na milijone krščanikov. Mi verjemo v končno zmago krščanstva i Križa, ar je križani Kristuš vstano od mrtvih in neštetim preganjanjom, štere je cerkev Kristušova trpela v dve jezero letaj, je šče vsikdar sledilo novo sprotoletje krščanskoga življenja i novi blagoslov za narode.

Jugoslovenski komunist dr. Ciliga o stanji v bolševiškoj Uniji.

Leta 1926. je dr. Ciliga odišeo v Sovjetsko Unijo kak član „Jugoslovanske komunistične stranke“. Po desetih letaj prebivanja v Rusiji je v Parizi v francoskom jeziki izdal knigo „V zemli velike laži“. Po svojem prihodi je bio naskori izključeni iz stranke i zapreti, ar so ga meli za trockista. — Bio je v uralskij vozač i pregnani v Sibirijo, dokeč po 10 letih ne dobo dovoljenja, da sme zapustiti sovjetsko državo. Zdaj je objavo knigo pod gornjim naslovom i v njoj popisuje svoje bridke izkušnje i istinito stanje pod bolševiškim režimom. Med drugim pravi, da je v Rusiji ne tisto ognjišče novoga življenja, kak misli tisti, ki toga sam ne doživo. Nega tam tiste slobodnosti mišljenja, slobod-

Kak katoličanci i kak državlani ne moremo sprejeti vaše ponujene roke, ravno tak se ne moremo vdeležiti vašega kongresa mladine za mir. Pri niednoj vašoj akciji za „obrambo slobode i neodvisnosti Švice“ ne bo nas katoličanske švicarske mladine.

Med krščanskim patriotizmom i med komunistično idejov, med švicarskoj slobodnostjo i komunistično propagando, med krščanstvom i bolševizmom je ravno isto nasprotje, kak med vodov i ognjom. Komunizem je v svojem bistvi nekaj slaboga, je pravo Papa Pij XI. Zato je za nas katoličane ne mogoča pogodba na niednom področji, če ščemo občuvati krščansko civilizacijo.

Krščanska švicarska mladina bo šče naprej gradila obrambne nasipe tak proti rjavoj kak proti rdečoj kügi i bo skrbno čuvala nad krščanskim značajom Švice. Katoličanska švicarska mladina se je že davno pridružila akciji za uspešnejšo vojaško obrambo domovine. Ona se bori za mir med narodi, za tisti mir, ki poštuje človeče dostojanstvo i slobodo, šteromi pa je vednako nevaren rdeči kolektivizem kak rjava diktatura. Dragi državlani komunisti! Če ste zaistino navdušeni za svobodo i neodvisnost Švice, te prelomite z mednarodnim bolševizmom, zapustite rdeči prapor, ki pomeni svetovno revolucijo i se postavite pod katoličansko zastavo, na šteroj se sveti križ, ki je tudi znak naše države i znamenje odrešenja vsega človečanstva. Samo te nam bo mogoče sprejeti vašo ponujeno roko i z vami sodelovati. S temi čustvi vam pošilamo pozdrave vūzemskoga mira i vstajenja!

Te lepe reči švicarske mladine naj napunijo srca tudi naše mladine, da bo v Kristušovih vrstaj čista i trezna se borila proti brezbožnomu komunizmu i vsem sovražnikom Kristušovim.

no je samo to, ka je uradno. V knigi tudi pripovedava o izkoriščenju vseh narodnih slojov od strani strašno organiziranoga uradništva, ki ne ve za nikšo poštenost, nego vničavle celi narod zavolo svojega blagostanja v službi nepravilne samovlade. V vsakdanšnjem življenji človek vidi na vsaki stopaj neprikrito mržnjo delavcov i kmetov do vladajočega režima. Kda človek prešte to knigo, njemi spadne zavesa z oči, štero je rdeča propaganda postavila, da bi prikrla stvarno sliko bolševiškoga pekla. Ciliga odkrije ves bolševiški režim pošteno i brezobzirno. — tak da nam je pred očmi slika strašne nevole i komunističnih navukov, ki so vničile teliko milijonov žrtv.

v jeseni. Vsi tisti, ki nemajo s krščanskim mišljenjom i življenjom toga lüstva nikaj skupnoga, so odtrgnjena. suha vejka, štera pa nikaj ne škodi zdravomi jedri.

Zdaj smo v lepom meseci maji. Narava je vse ozelenela, dežšč jo je zoprao, da je pogrnala zemlja iz sebe čisto zelenje i se nanovo oblekla v dišeče cvetje. V človečih očaj vidiš veseli pogled, na obrazaj radosten smeh. Tē mesec je posvečeni Najčistejšoj Devici. Naj razprostire Marija nad to lüstvo, štero se more preseljavati den za dnevom od doma v tujino, iz tujine domo i štero tak rado roma leto za letom k delešnjim Marijinim cerkvam, svoje rokē, i jih očuva vsega, ki bi njemi škalo čisto stost duše. Dobroslav.

Nedela

po vüzmi štrta.

Evangelij (Sv. Janoša 16.) Tisti čas pravo je Jezuš Vučenikom svojim: Idem k onomi, ki me je poslalo, i nišče me z vas ne pita: kama ideš. Ali ka sam vam eta pravo, žalost je napunila srce vaše. Ali jaz istino velim vam: hasni vam, naj jas odidem, ar či ne odidem, Oveseliteo ne pride k vam, či pa odidem, pošlem ga k vam. I gda on pride, karao de svet od greha, i od pravice, i od sodbe. Od greha zato, ka so nej vervali v meni: od pravice pa, ka k Oči idem, i že me ne te vidili: od sodbe pa, ar je poglavnik etoga sveta že osodjen. Ešče vnoqa mam vam praviti, ali zdaj nemorete nositi. Gda pa pride on Düh pravice, včio de vas na vso pravico. Ar ne bo gučao sam od sebe, nego šterakoli de čuo, gučao bude, i štera so prišestna nazvesti vam. On bude mene dčio, ar z mojega vzeme, i nazvesti vam.

Tri strašne šibe bože: küga, lakota i vojska ne mirüjejo nikdar. Brezi smilenja vničüjejo delo človečih rok, kosijo človeče vrste i pokončajo dosta lepoga. Ka nam je včiniti pri vsem tom? Pa či poleg toga den za dnevom vidimo, da se hüdobnim ljudem navadno dobro godi, dobrim pa slabo, gda vidimo, da celo zaročnica Kristušova, sv. Cerkev preganjana, te se nam vse to nekak čüdno vidi, zakaj Bog vse to dopüsti.

Gda smo tak zbegani, ka bi skoro dvojili, ali Bog poslušša naše prošnje, ali ne, te nam trbe vodnika, ki naj nas vodi, trbe nam tolažnika, ki naj nas vči i tolaži. Te naš vodnik i tolažnik je Sv. Düh. On nas vči i razlaga, odkec i zakaj je vse to, ka trpimo. On pravi: „Koga Bog lübi, toga kaštiga“ i „koga šče povzdignoti, toga ponižuje“. „Tvoja šiba i tvoja palica sta me tolažili“.

Ali je te ne velika sreča za nas, da nas Sv. Düh vči, ka je vse trpljenje plačilo za naše grehe? Istinsko je, ka piše sv. Avgüstin: „Zavolo toga je primešana bridkost zemelskomi življenji, da bi hrepeneli po večnom življenji“. Je že tak. Dosta lüdi bi pozabili na Boga, zanemarilo svojo dušo pa se večno pogübil, če jih ne bi zadela nikša žalost, nikša nevolja! Razsipni sin nikdar nebi prišeo nazaj k oči, če ga nebi lakota opomnila, da je zagrešo. Je bila tak lakota za njega nesreča? Ne!

Da bi Sv. Düh grešnika spravo na pravo pot, njemi etak govori: „Vidiš, tvoj Zveličar je iz lübezni do tebe prišeo na svet, svojo krv prelejšao za tebe, da te je zmilio z Bogom i premagao hüdogo düha. On ne žele nikaj drugo kak da v njega verješ, vüpaš i ga lübiš. Ti pa si odišeo na krivo pot. Tvoja vera je slaba, svoje vüpanje stavlaš bole v lüdi, kak v Boga, tüdi tvoja lübezen je razdeljena, predana za vse drugo na sveti, samo za Boga nikaj. Dao si se preslepiti, zapüsto si svojega Boga, tvojega pravoga, največšega, jedinoga dobrotnika. Kakša norost, kakša nevernost, kakša nehvaležnost! Vidiš zdaj te je zadela roka boža, da spoznaš, ka je nekak nad tebov, ki ma v oblasti tvoje življenje i tvojo smrt, tvoje zdravje i tvojo bolezen! Potrebno je, da spoznaš svojo krivdo, pa da z desnim razbojnikom govoriš: „Po pravici trpim, ar prejemam, ka sam zaslužo s svojimi deli“. (Luk. 23. 41.). Grešnik, če to včiniš, ti bo Bog odpüsto tvoje grehe, ar „prišeo je na svet iskat i zveličat, ka je bilo zgüblenoga“.

Posvetüvanje jugoslovanskih škofov.

Pred par dnevi so se posvetüvali škofje Jugoslavije v Zagrebi. Na svojih sejaj so pretresli vsa pitanja, ki se tičejo Cerkve i dühovnoga življenja njenih kotrig.

† VESENJAK IVAN.

V soboto, 7. maja proti večeri sem dobo telefonsko obvestilo, da je bivši minister, bänski svetnik i predsednik občine Košaki pri Maribori od kapi zadet vmro. Star je bio 58 let. Begüvao je samo par dni i je pred smrtjov kak dober katoličanec sprejeo Svestvo za vmirajoče. Ta tužna vest je globoko žalost porodila v srci vseh, ki so pokojnoga dobroga gospoda poznali. To pa zato, ar smo v pokojnom zgübili nesebičnoga dobrotnika, dejansko krščanskoga vernika, globoko izobraženoga profesora i vučenjaka, ki je vso svojo znanost porabo samo za to, da pomaga bližnjemi. Ne bilo nikše zadeve v Slov. Krajini, štero je že kak dete poznao, kama se je z očom vozo z Moškanjec, ki so pri nas lük tržili, ne bilo zadeve pri nas, da se pokojni ne bi zavzeo za njo iz celoga srca. On ne bio vozkosrčen, njegovo srce je bilo na široko odprto od vseh potreb Slov. Krajine. Vnogokrat je prišo k nam i razlagao našemi malomi človeki z očinskovi lübeznostjov vse, ka je tomi v hasek slüžilo i njemi pomagao vse, ka li mogo. Navdüšeno so ga vsi pozdravljali, gda se je gde pokazao i tak pazljivo poslušali, kak da bi svojega očo poslušali.

Kak poslanec je postao agrarni minister i z mojov malenkostjov delao s tistov lübeznostjov za siromake, da dobijo zemlo po krščanskoj ceni, štero je Kristuš zapovedao. Bila sva v agrarnom odbori, v ministerskom komiteji za rešenje agrara, mela borbe desno i levo, a lübezni do siromakov niti v največšoj nezahvalnosti od strani teh nesva zapüstila. Ne sva zapüstila, ar, ti dragi Ivan, si stao trdno kak pečina v obrambi siromakov i s tvojov načelnostjov sva zmagala. Oča sirot ti v obilnosti plača te borbe, v šterih si ostao siromak, gda bi lejko postao mi-

lijonar. Nikdar ne pozabim tvojega odločnoga stopaja v Zagrebi, kda si zagovoro proti velikašov velikoj zameri, stotine siromakov i njim dao zemlo kak pozvani sodnik.

Nikdar ne pozabim tvoje borbe v parlamenti, gde si kak sunce čisto zahtevao pravice slovenskomi kmeti.

Nikdar ne pozabim po telikih trüdaj i po telikejšem nesebičnom deli za dobrobit siromakšoga naroda tiste bridke plače, štero ti je delio bivši režim, gda ti je sina zapro, v hiši vse razmetao, tebe neštetokrat pred oblast prisilo, da se zagovarjaš ne za prestopke, nego za svojo nedužnost i lübezen do siromakšoga človeka.

Nikdar ne pozabim tvojih skuz, štere si točo na mojem prijateljskom srci, gda si mi risao svojo brezmejno žalost v ttstoj noči, štero si prelio na vülici poleg voze, kama so ti sina po krivici zaprli.

Nikdar ne pozabim tvoje bridkosti, štero si občüto, gda so te javno napadali tisti, štere si rešo iz blata prepasti i njim zasigurao lepo bodočnost.

Nikdar ne pozabim, kak si poklekno pred mene, prijatela — dühovnika i proso njegov tolažilni blagoslov v tvojih teških borbaj.

Nikdar te ne pozabim, dragi Ivan, ki si podpirao s pisanjom i naročitevov naše Novine. Lübezen te je vodila, Lübezen naj ti bo plačilo. To sam proso 8. maja pri svetoj meši, ki sam jo po tvojoj nagloj smrti taki za tebe darüvao.

V večnoj lübezni počivaj! Mi molimo za tebe, ti moli za nas, da zmagao Kristuš na vsakom stopa, na šterih si se ti borio. Z Bogom! Na se videnje nad zvezdami. Tvoj veren prijateo Klekl Jožef.

Vatikan je priznao generala Franca.

Sv. Stolica je v Burgos-i, glavnom mestu narodne Španije, postavila nunciaturu i s tem priznala generala Franca vlado.

Jezuiti smejo nazaj v Španijo.

Ministerski svet v Burgos-i je zbrisao odredbo prvejše komunistične vlade, štera je pregnala jezuite iz Španije i njim vzela vso imanje. Narodna Španjolska je dala nazaj vso imanje sinovom sv. Ignacija, Španjolca, ki tüdi smejo znova vršiti svoje plodonosno delüvanje.

Trgovinska pogajanja med Nemčijov, Čehoslovaškov i našov državov.

S priklüčitivjov Avstrije k Nemčiji ne valajo več sklenjene trgovinske pogodbe z Avstrijov. Zato so se začela nova pogajanja med Nemčijov, našov i Čehoslovaškov državov. Pri teh pogajanjih bi Nemčija rada kak najbole zrahlala zvezu med Čehoslovaškov i sovjetskov Rusijov.

Kakši politični razgovori so se vršili v Rimi.

Med Hitlerom i Mussolinijom, kak se poroča, so se vršili razgovori 1. Kak pride Nemčija do naselbin (kolonij), štere je zgübila v Afriki. 2. Kak se naj reši položaj Nemcov na Češkom. 3. Kak se naj reši Trst, šteri zavolo priklüčitev Avstrije k Nemčiji bo trpo na trgovini. 4. Kak se naj poglobi vojaško sodelüvanje med nemškov i taljanskov vojskov.

Dopüsti za Eucharistični kongres v Budapešti.

Dr. Korošec Anton, minister za notrašnje zadeve, je odobrio dopüst od 25. do 31. maja vsem državnim uradnikom, ki se bodo vdeležili Eucharističnoga kongresa v Budapešti.

Filipova vera.

Bila je noč in izdajavec Juda je že odšel.

„Zdaj bo Sin človekov poveličan in Bog bo poveličan v njem. Če bo Bog poveličan v njem, ga bo Bog tüdi v sebi poveličal. In poveličal ga bo kmalu,“ je spregovoril Jezus.

„Sinek“ (kakor Gospod ta večer naziva apostole) Filip je vznemirjen.

„Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujte v Boga, tüdi v me verujte!“ — Če bi poznali mene, bi poznali tüdi mojega Očeta. Odslej ga boste poznali in vidite ga.“ nadaljuje Jezus.

Filip je ves žalosten. On, „ljubitelj konj“, morda ljubitelj naglice, dirke, sporta, vidi živo dogodke tega življenja. A tu je zastor pred skrivnostjo onostranstva. Za hip se zdi, da je zastor prozoren: „Zdaj bo Sin človekov poveličan in Bog bo poveličan v njem“: Ta naš Učenik je tüdi Bog! A zakaj postaja zastor vedno bolj teman? „Če bi poznali mene, bi poznali tüdi mojega Očeta.“ Kdo je ta njegov Oče?

Filip spregovori: „Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo.“

Oko Gospodovo ljubeče na njem počiva:

Spored slovenskih pobožnosti na eucharističnom kongresi v Budapešti.

Maja 25. prihod v Budapešt ob 5. popoldne.

Maja 26. od 5 do 8 svete meše, spovedavanje, prečiščavanje, od 8 do 11 ogled mesta, potem ednovürna molba pred Najsvetejšim za dühovnike. Z nagovorom lavantinskoga knezoškofa. Ob 4 prvo javno spravišče i pozdrav svetoga Oče v vsakom jeziki, ki bo na kongresi zastopan. Ob 8 procesija z ladjami po Donavi.

Maja 27. od 5 do 7 kak včera. Ob 7 predga mrs. Meško Ksavera: „Oltarsko Svestvo vez lübezni“ i meša lavantinskoga prevz. g. knezoškofa. Pod sv. mešov spevle cela cerkev. Ob 11 v Budai kath. kör-i spravišče za Slovence, na šterom govorita dr. Leskovar Jožef i dr. Šmajd Albin. Ob 3 javno spravišče v dvorani Eucharističnoga kongresa.

Francoski frank je zavarvan.

Po kratkom vladanji komunistov v Franciji je francoski penez zgübo svojo vrednost. Pod tem ladanjom je Francija zgübila ves svoj ugled, zvünešnja trgovina ide nazaj, brezposelnost pa raste. Državni dugovje se naglo povekšavajo, državni dohodki pa zmenšavajo. S toga drugo kak polom ne more priti. Naj te po-

Zasedanje Male Zveze v Sinaji.

Zadnje dni preminočega tjedna so se sestali zvünešnji ministri Jugoslavije, Čehoslovaške i Romunije v Romuniji v Sinaji i so sklenili sledeče: 1. Mala Zveza dela za mir, posebno na podlagi angleško-taljanskoga dogovora. 2. Mala Zveza se šče naprej razgovarjati z Madjarskov,

Spravišče slobodnozidarov v Londoni.

Bližajoče se spravišče slobodnozidarov ma na dnevnom redi sledeči program: 1. Ukinitev šol. 2. Ukinitev državnih podpor Cerkvi. 3. Odpüstitev dühovnikov i redovnikov iz javnih slüzb. 4. Zabanitev kazanja kina v cerkvenij prostoraj (farni kinematografi). 5. Dühovništvo ne sme osnovati ali voditi sportskih družtev. 6. Zabanitev verskih radio prenosov. 7. Odstranitev vsakoga „klerikalizma“ iz politike. 8. Zabanitev, da bi dühovščina kritizerala versko stanje v Rusiji. 9. Državno nadzorstvo nad delom

Pozdrav v vseh jezicaj zbranih narodov. Ob 8 predga Podbevšek Jerneja, litanije. Ob tričetrt na edenajset nočna molba Najsvetejšega samo za moške na Hösök tere trgi z svetov mešov, nato polnočnica i sküпно sv. obhajilo samo za moške.

Maja 28. od 5 do 7 kak včera. Ob 7 predga i meša prevz. beogradskoga nadškofa dr. Ujčića, od 9 do 11 ogled mesta ob 11 spravišče za Slovence kak včera. Ob 11 predga dr. Žitka, ob 4 javno eucharistično zborüvanje, ob 8 verske predstave i spravišča od Olt. Svestva za vse zastopane narode.

Maja 29. od 5 do 8 kak prvi den. Ob 9 sv. meša papovoga delegata na trgi Hösök tere z sküpnim sv. obhajilom, ob 4 procesija z Najsvetejšim, ob 11 odhod iz Budapešte.

lom prepreči Deladierova vlada, se je odločila, da zniža frank i da pod to znižanje več ne dovoli, da bi frank kapao. Francoska vlada se je dogovorila z angleškov i amerikanskov, da bo cena franka sledeča: za 1 angleški fünt se plača od 175 do 180 francoskih frankov, ka v našij penezaj pomeni 1 Din 22-30 par.

dokëč ne pride do popolnoga sporazuma ž njov. 3. Mala Zveza šče naprej delati v Zvezi narodov i to na ednom istom stališči. 4. Mala Zveza šče novi položaj stvoriti na Donavi, gledoč na plovbo. 5. Mala Zveza šče okrepiti medsebojno gospodarsko delovanje.

internacionalne družbe. 10. Ukinitev zabranitve psüvanja v kazenskom zakoniki. 11. Olejšanje pri izstopi iz Cerkve s pomočjov pravnih zakonov. 12. Dačna obremenitev na poslance v prilög Cerkve. — Dobro znamo, kakši ftiči so to.

Koliko bojnih ladij je pozdravljalo Hitlera v Neapli.

Pred 30.000 gledalci je pomorske vaje zvršavalo pred Hitlerom 200 pomorskih ladij i 90 podmornic.

že predokus vina...

Tudi Filip je kakor pijan tisti binkoštni dan. Tudi nanj je prišel drugi Tolažnik, Njegov in Očetov Duh.

Filip neutrudno potuje in oznanja veselo novico:

Rekel mi je: Filip, kdor mene vidi, vidi tüdi mojega Očeta, aleluja. Ponovno mi je rekel. Aleluja, aleluja!

„Če bi mene poznali, bi vsekakor poznali tüdi mojega Očeta. Odslej ga boste poznali in vidite ga, aleluja, aleluja, aleluja...“

A ni v besedah naša moč. Naša moč je v delih: Ako me ljubite, spolnujte moje zapovedi.“

Filip hodi neutrudno še danes po svetu, Filip neumorno še danes pridiga: Ako Ga ljubite, spolnujte Njegove zapovedi. — Ne ljubite ga več, ker ne spolnujete več Njegovih zapovedi. — Znova začnite izpolnjevati Njegove zapovedi in znova Ga boste ljubili... In Vanj verovali!

Filip hodi povsod po zemeljski obli, tüdi po sportnih igriščih, on, „ljubitelj konj“ in tüdi v stadionu oznanja Njegove zapovedi.

Filip vedno pridiga, on nič ne počiva. Še posebej govori vsem oboževateljem zapovedi, dejanj in dela 1. maja, ko god svoj slavi... Camplin.

Glasi iz Slovenske krajine.

Na podporo Novin so darivale Sukič Rozina i Mešič Gizela iz D. Slaveč, Šinko Pavla z Rogaševca i Sukič Marija z Doličev vsaka 5 Din., Fujs Adela od Grada 10 Din., vse v Franciji. Bog povrni.

Na misijone so darivali: Püčko Ivan, Čentiba 15 Din. na misijon v Junnanfu-i i Kolenc Agata, Gomilica na afrikanske misijone 10 Din. Uredništvo našega lista je poslalo prvi dar na Rakovnik, drugoga pa Klaverovoj družbi v Ljubljano.

Mejte srce. Od protina vkup potegnjeni siromak brez vrednosti je prišlo na neko občino i proso, naj javijo na sresko načelstvo njegovo zadevo. Ta zadeva je stala v tom, ka siromaki za njegovó siromaštvo, štero je odpelao neki šoštar, dužen 130 Din. Te šoštar se je odselo v drugi kraj pa siromak ne ve kraja. Sresko načelstvo bi to zvedilo, ar je ne prek mej države. I občina, štera svojega predsednika i tajnika jako dobro plačuje, toga siromaka zgonila k fiškališi. Gde je tu lübezen do siromakov? Gde je tu dužnost, štero občine morajo spunjavati do svojih občanov? Kakše srce ma občina, gda odpove podporo siroti zato, zakaj je ta dana v sirotišnico? Mejno srce do siromakov. Občine so v prvij vrsti pozvane, da siromakom pomagajo, zato zbirajo tudi ubožni sklad.

Toplo se zahvalim presladkomi Srca Jezušovomi, da me je pomoglo, ka sam v popolnoma pravičnoj pravdi zmagao i ka tožiteo more plačati okoli 8600 Din. stroškov. - Kerec Mihal, Sobota.

Najšo se je bankač na cesti Bratonci — Sobota. V bankači je menša vsota penez. Lastnik naj se javi v Bratoncih št. 2

Siromaška kuhinja v Lendavi je znova končala po petmesečnom obratovanju v korist najsiromaškejšim svoje dobrodelno delovanje, po Vüzmi dobijo šče toplo hrano poldne samo zaistino najsiromaškejši. V toj dobi se je razdelilo, kak se nam poroča, vsega vkup 13365 porcij. — Za sirmaško kuhinjo, ki jo oskrbujejo tak požrtvuvalno tükajšne šolske sestre, si je brezdvomno pridobio največ zaslug poleg dobrosrčnih domačinov i predsednika lendavske občine g. A. Bačić-a naš narodni poslanec g. Dr. F. Klar, ki je s svojov pripravljenostjov tudi letos znova izposlušavao pri kr. banskoj upravi prav lepo podporo v te namen.

Na popravilo r. k. župne cerkve v Lendavi so darivali v dolaraj iz Canade sledeči: Naš konzul v Montreali 2, Georges Sigmund 1, Tibaut Matjaš 2, Antolin Josip 0.50, Tomich Vic 1, Horvat Imre 2, Zeffer Lajoš 0.25, Boda Ferenc 0.25, Tóth Štefan 1, Toplak Stif 2, Berke Joc 0.25, Kiss Zigmund 0.50, Zneks Marga 0.50, Krampač Štefan 0.50, Horvat Ignac 0.50, Jalšič Toni 0.25, Albecht Sandor 0.25, Bodolocki István 0.50, Zakoč Matjaš 0.50, Ritlop Marija 0.50, Bedernjak Štefan 0.50, Temlin Ida 0.50, Jaklovič Paul 2. Bog plačaj! — Bakan, župnik.

Sobota bo doživela dne 14. maja svoj veliki den v narodnom obrambnom deli. Da bi se pa ta vučiteljska manifestacija za našo severno mejo kim lepše zaključila, pride večer še pevski zbor Glasbene Matice iz Ptujja, ki bo meo svoj koncert s peštrim sporedom v velikoj dvorani Sok. doma. Domačini ste prav prisrčno vableni, da posetite to prireditiv.

Žižkovskoj godbi. Dragi možje! Pred leti, gda ste bili še nežni mladenci, so duhovniki ustanovili i vodili vašo godbo. Bili ste plemeniti, požrtvovalni,

zaistino orli, ki so v Sunce — Boga gledali i strmeli po visini, po jakosti. Določo se vam je namen: nikdar ne igrati v krčmi pri plesnoj veselici, nego izključno pri verskih i narodnih prireditivah brez plesa. Dovolilo se vam je igrati po gostivanjaj i pozdrave za god. Držali smo vas i ste bili zaistino kršćanska godba. — Par let pa že vмира stari duh pri vas. Sunce vas ne vleče, nego zaslužek. Razložka med vašov i drugimi bandami več nega, pa če je, je te, da igrate tam, kde niti one ne igravo. Tak iti to ne sme naprej. Zavolo odgovornosti pred Bogom, določite si pravila, dajte je od višje cerkvene oblasti potrditi i bodite zaistino edna cerkvena godba, ki Božoj časti ne bo škodila, nego

Naš pastir pase 2500 ovc v Franciji.

hasnila. — V nedelo smo obhajali po predpisi Višje cerkvene oblasti pobožnost sprave, pomirjenja za grehe, z šterimi se žali dobra Mati Marija. I vi ste te den jeli igrali v krčmi? Ste z igrov tolažili Marijino žalostno Srce? Celo nešterne kotrige Marijine družbe lečejo za igrov i plešejo. Je to tolažba Marijinoga razžaljenoga Srca? Javno nastopate, javno gučimo samo za božo čast i vam na hasek. Bogajte nas. Bodite tisti, ki ste v začetki bili: Orli gledajoči v Sunce Kristuša.

Cankova. Na Cankovi se začne v kratkem graditi nova ljudska šola za 7 razredov. To bo prva nova šola v sobočkom srezu, ob državnoj meji. Vüpamo, da država i banovina to šolo na najsevernejšoj točki države s podporo primerno podpre, ar je tam veliko siromaštvo. Ugled države to zahteva. Gradbeno dovoljenje je oblast že izdala. Licitacija gradbenih del na Cankovi na občini bo 18. maja t. l. Na to se obrtnike opozarja.

Širiteloma na Melinci i v Ižekovci. Vaši naročniki majo samo telko v zadrugi, kak je tajnik izpisao. Vsaka zadruga predpiše po zakoni za svojega člana vstopnino i jo te more plačati kak i knigo, štero dobi. Pri Agrarnoj zadruzi košta kniga ali legitimacija samo 1—din, kda pri vnoгий zavodaj košta dosta več. Vstopnina je pa določena za 10—din. i to od sodnije potrjeno. Za razglase v službenih novinaj, za knige več jezer članov i druge pisarniške potrebčine, za neštete vloge i razglase teh, kda se je zadruga borila za znižanje cene pri agrarnoj zemlji, te penez niti ne bi bio zadosta, či se ne bi delalo pri njej brezplačno. I zadruga je najmenje 100 miljon din. prihranila našemi lüstvi s svojov borbov, vüpamo se, ka njoj to za te velki dar vedno ostane zahvalno i ka de z začudenov zahvalnostjov ponavljalo: glejte, za velikansko dobroto Agr. zadrüge, za kritje njenih prevnogih stroškov smo v 12 letaj njenoga obstoja letno niti celo ednoga dinara ne plačali. Tak to pravično delo stoji.

Na podporo naših listov so dali naši izseljenci v Engenville 26. aprila 73 frs, v Tigy 24. aprila 30 frs. Bog plačaj.

Martinišče v Soboti. Osvevek Marije Pomočnice bomo obhajali letos na risalsko nedelo, 5. junija. Z ednim bomo obhajali te tudi 50 letnico smrti sv. Ivana Boska. V soboto večer, 4. junija bo vünej na prostom akademija na čast Mariji Pomočnici i na čast sv. Ivani Boski. Na svetek sam bo pa glavna sveta meša tudi vünej na prostom. Procesijo bomo meli tudi letos popoldne. Častilci Marije Pomočnice i sv. Ivana Boska, vdeležite se toga svetka v kak največšem številu.

Koncert kobiljanske šolske dece se bo vršio v Lendavi to nedelo, 15. maja popold. ob 3.

Službo je dobila gd. Kanižaj Jolanko i to pogodbeno pošto v Ivanjkovcih. Sirotika je leta dugo bila brez službe, štero njej je vzeo bivši režim na laži nekoga razvüzdanca, ki bi jo rad v roke dobo, pa ga je odbila. Zlagao je na njo, ka je njeni brat oficir na Madjarskom i madjarski špijon. Dokazao je pa družinski list, ka brata nikdar ne mela. Tak se laže na poštene hečri i siné Slov. krajine. A pravica je, hvala Bogi, zmagala.

Beltinci. Zdaj meseca maja so vsakši večer v našoj farnoj cerkvi šmarnice na čast Marije naše nebeske matere. Najprvle je kratek navuk pri Marijinom oltari nato pa pevski zbor zaspevle litanije, nazadnje blagoslov. Pridite i častite Marijo v punom številu posebno pa dečki i dekle.

ZAHVALA.

Vsem, ki so ob težki, nenadomestljivi izgubi našega ljubega soproga in oceta

HORVATA JOŽEFA

sočustvovali z nami i izrazili svoje sožalje, mu poklonili cvetje in vence, se najsrčneje zahvaljujemo. Posebej se še zahvaljujemo g. dr. Gregorcju Albinu za požrtvovalno nego tekom pokojnikove bolezn, častitim gg. duhovnikom, pevceim, ter vsem prijateljem in znancem, ki so ga v tolikem številu spremili na zadnji poti. Sobota, dne 6. maja 1938.

HORVATOVII.

Velika tuljava, v šteroj zemeljski magnet ne kaže več nikšega vpliva. Zemlja je najprej puna magnetna, štera vleče k sebi. A v toj tuljavi več ne vleče, zato so preiskave ležejšje.

Razgled po katoličanskom sveti.

Navodila za molitve pred evharističnim kongresom v Budapešti za lavantinsko škofijo i apoštolsko administraturo Slov. krajino. Naj te kongres rodi obilen duhovni sad, naš Prevzvišeni knezoškof predpišejo sledeče: 1. Duhovniki po nedelaj vzmemo molitve pri meši od Najsvetejšega. 2. Po nedelaj i svetkaj pri večernicaj se zmoli Očanaš, Zdrava bodi Marija, Dilem bodi Bogi z etov molitvijov: Mo-

V Rafaelovo družbo stopila Krampač Roza s Trnja, 10 frs 26. aprila v Parizi plačala članarine. Na podporo družbe sta dali 23. aprila v Bourges dve sestri Troyok 90 frs.

NAZNANILO. Naznanjam, da sem se s svojo delavnico z začetkom maja preselil iz Črensovec v Odrance v hišo prek od šole. Vsem, ki potrebujejo kakšnih reči, spadajočih v mojo stroko, jamčim za spaldno izvedbo in takojšnjo postrežbo. Vsem odjemalcem se najtopleie priporočam Šebjanič Jožef, mizar, Črensoveci, sedaj Odranci št. 71

Zgüblene tožbe. V sobočkom srezu, kak znano, so bile pred nedavnim časom vekše spremembe v pogledi razdelitve vesnic na posamezne občine. Te spremembe so se vse izvršile na prošnje prebivalstva samoga, štero je zahtevalo, naj se občine v glavnom prekomasirajo tak, kak so bile svoj čas stare notarišje, s šterov razdelitvijov je bilo naše ljudstvo nadvse zadovoljno i nešče meti nikših sprememb v občinaj. — Ništérni hujškači so pa napelali ništérne lüdi po naših vesnicaj, da naj vložijo proti dozdajšnjoj prekomasaciji občin tožbo proti ministri za notrašnje zadeve. Med lüdstvom se guči, ka vnogi niti nej znao, da so bili podpisi od lüdi pobrani v veči mestaj pod najrazličnejšimi oblübami, tak da velka večina niti ne znala, da se ide za kakše tožbe. Zdaj so pa te tožbe že vse zavrnjene, kak popunoma nepravilne i bodo tisti, šteri so tožili samo mogli nositi vse tožbene stroške. Mislimo, da naše ljudstvo že itak ma vsešerom preveč nepotrebnih stroškov, zato moramo najostrej nastopiti proti tistim, šteri naše lüdi napelavlejo k tom, da vlaga takše tožbe, od šteri že vsakše dete mora znati, da bodo naprej zgüblene.

Našim v Franciji na znanje. Večkrat naročite kakšo molitveno knigo pri uredništvu Novin i Marijinoga Lista. Mi naročitev drage vole izvršimo i naročeno plačamo. Vas pa košta poštnina od penez precí dosta po pošti. Naj vam tü pomoremo, vam naznanimo sledeče: odsemao vse, ka naročite, plačate pri g. Camplini, naši listi pa ž njim že obračunajo.

Beltinci. Telko novic se malo ge godi kak prinas. To se razmi, da smo mi beltinčarje malo v večšem varaši. Da pa te novice so za naš varaš nej čast, nego sramota. Takši novic si ne želemo. Pri g. Ostrci so najpre beltinski dečki spokradnoli do 30 metrov pšenice; bilo jih je najpre 5, šteri so spadali v to društvo. Da je trgovec opazo, da njemi je zrnje večkrat razbrcano po magazini, je strašno bio razburjeni. Zato je oproso orožništvo, da bi vnoči stražilo i resan se je posrečilo, da so orožniki prišli na sled tem dobrim gospodom. Mi beltinčarje dobro poznamo te gospode. Samo sramota velka je to, ka so neštérni kmetski dečki.

rujejo zatajuvanje, po nedelaj pristopijo k sv. prečiščavanju, posebno pa 29. maja, kda se kongres zaključí. 4. Maja 29. sv. meša pred Najsvetejšim, predga od Najsvetejšega i skupno sv. obhajilo. Popoldnevi ali predpoldnevom molitvena vóra pred Najsvetejšim.

Ustanovna listina za novo župnijo Presv. Srca Jezušovoga v Polani. Oglasnik lavantinske škofije objavlja ustanovno listino nove fare Srca Jezušovoga v V. Polani, štera šte 320 domov i 1985 düš.

Službena naznanila

Protituberkulozni teden

od 8. do 14. maja t. l. Boju proti tuberkolozii i skrbi našim jetičnim bolnikom je tudi letos posvečen en teden, v katerem se bodo vršila razna predavanja, ki naj poučijo narod o bistvu jetike na kateri bolujejo najširše ljudske mase, njeni nevarnosti ter o kako se obvarujemo. Obenem se bodo v tem tednu vršile razne zbirke, prodajali odkupni listki, pri čemur bode sodelovala šolska mladina. Pomembnost boja proti jetiki je dovolj povdaril g. ban o priliki svojega nagovora ob otvoritvi protituberkuloznega tedna.

Krajevna Protituberkulozna liga v Lendavi namerava letos otvoriti protituberkulozni dispanzer in stoji v pogovorih za nabavo röntgena. S tem bo otvorena za revne jetične bolnike zdravniška posvetovalnica in bo najširšim slojem dana možnost, da se z zdravnikom posvetujejo brezplačno o svoji boleznii in prejmejo navodila za zdravljenje.

Protituberkulozna liga v Lendavi poziva vse prebivalce k sodelovanju: Darujte v okviru tedna za protituberkulozno ligo in se udeležite predavanj!

Krajevna protituberkulozna liga.

I 968/37 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 13. junija 1938, ob 11 uri bo pri podpisanim sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin. Zemljiška knjiga Genterovci vl. št. 371 B 8 1/2-ica parc. št. 5/2 stavbišče v vasi, sedaj hiša št. 12 z gospodarskim poslopjem in dvoriščem. Cenilna vrednost: 4.500 Din, vrednost pritlikline: — najmanjši ponudek: 2.250 Din, varščina: 450 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpозneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 2. aprila 1938.

I 993/37 - 9

Dražbeni oklic.

Dne 13. junija 1938 ob 9 uri bo pri podpisanim sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Lipovci vl. št. 6, 1/2-ica parc. št. 629/1 njiva, 1/2-ica parc. št. 639/2 njiva, vl. št. 7, 1/2-ica parc. št. 1034 njiva. Cenilna vrednost: 4.500 Din., vrednost pritlikline: — najmanjši ponudek: 3.000 Din., varščina: 450 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpозneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 22. marc. 1938.

VABILO

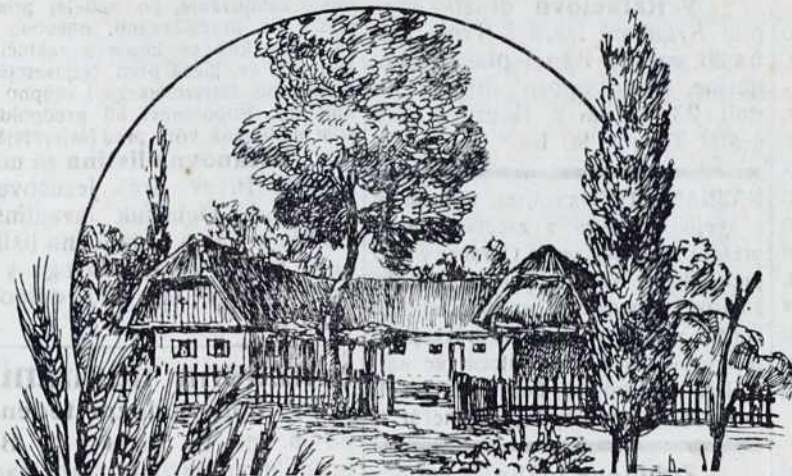
na XIII. redni občni zbor KMEČKE POSOJILNICE v M. SOBOTI r. z. z n. z. ki se vrši dne 26. maja 1938 ob 13 uri v prostorih posojilnice.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obćnega zbora.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Odobritev rač. zaključka za l. 1937
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob do-ločenem času ne bil sklepčen, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor z istim dnevnim redom in na istem mestu ne glede na število navzoćih članov. Načelstvo.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Pisma naših z tujine

Ave Marija. Tigy, 30. IV. 1938.

Velečastiti g. urednik!

Kak vam je bilo že znano, smo se tudi letos z velikim veseljem pripravljali za slovenski svetek Bele nedele v Tigy! Kak nam je potekeo te naš svetek, vam ščem na kratko napisati. V petek je bilo tak žalostno vreme, dešč i sneg sta se ponujala, pa tudi v soboto popoldnevi ne bilo dosti inaci. Mislila sem si „Lübi Bog“, što de mogo priti, či de takše vreme, posebno tisti, ki so tak deleč od Tigyja. Toda ne so se zbojali slaboga vremena naši dobri Slovenci, kajti že v soboto večer jih je prišlo 5, ki so gor nad 70 km deleč i dve, ki sta pa gor nad 100 km deleč. Tak nas je bilo v soboto večer 9 pri spovedi. Po končanoj spovedi smo se ešče stavili za nekaj časa. V krogi našega slovenska duhovnika smo se počutili nad vse srečni, vej že njuv smeh-lajoči se obraz i dobro srce mora razveseliti vsakoga. Naskori nam je odbila 11 vora v tigni, potem pa nej bilo druge pomoči, da smo se poslovili eden od drugoga, želeli lahko noč, pa na veselo svidenje vtro.

Le nekaj vör smo prespali i bila je že pred nami Bela nedela, prišlo je den, po šterom so hrepnela naša slabotna srca. Kak zmetno smo čakali našega slovenskoga duhovnika, smo pokazali s tem, da smo se zbrali resan v velikom številu. Naj omenim tudi raznovrstne lüdi, šteri so bili tudi pri spovedi. Bila je edna Vogrica, nekaj Horvatov pa Horvatink i še par Polakov, vsi drugi pa sinovi i hčere Slovenske krajine. Te se je nagibalo proti poldnevi, oblaki so jemali slovo eden od drugoga, na nebi pa se je prikazalo mlo sunce, štero naš je pozdravilo s svojimi božajočimi žarki. Vič. g. Camplin so tudi bili gotovi z spovidavanjom. Naskori nato se začnola meša, bila je najpre popevana, kajti popevane meše šče sploh nesmo meli, či tudi smo že prle štirikrat meli slovenski svetek. Pri sv. meši smo tudi fajm odgovarjali na vse mešnikove reči, pa vmes spevali naše lepe cerkvene pesmi.

Med našim veselim spevanjom pa enkrat zaslišimo od oltara glas vabila, zvonček se og-lasi i nas vabi. „Pridite k stoli Gospodovom!“ „Pridite i sprejmite v svoje srce Njega, ki ma vso sladkost v sebi“. Tak nas je s čistim srcem i z mirnov vestjov bilo pri skupnom sv. obhajili okoli 70. Po sv. meši je bila predga. Lepe reči, štere smo čüli pri predgi, smo si globoko vtisnoli v naša srca, štera nam bodo ostala v duševno i telovno pomoč, tudi v našem bodočem življenji. Po opravljeni pobožnosti v cerkvi smo se pa pred cerkvi-jov fotografirali i nato šli k obedi na farof. Bilo nas je pri skupnom obedi 55. Kda smo pa malo privoščili našim lačnim želodčkom, te pa zaspevali tak naše vesele pesmi, ka je še rüm šo

v obednici. Nato so bili trije lepi govori. Prvi govor so meli Gujtmán Jožef iz Filovec. Drugi govor so meli vič. g. Camplin i tretji govor je mela Nemeč Trezika iz Strehovec. Po obedi smo šli k večernici. Pri večernici smo vsi enoglasno spevali litanije M. B. Potem je bio blagoslov z „Najsvetejšim!“ Nazadnje pa smo šče molili za vse tiste, šteri so nej mogli priti, i tudi za tiste, šteri so nej šteli priti, vseedno nas je bilo vseh vküp okoli 90. Bili so tudi takši med nami ka so ešče pred par dnevi potrebuvali zdravniške pomoči: celo eden je bio tudi, ka je komaj eden den prle prišlo domo z bolnice. Na njegovom obrazi nej bilo drugo viditi, kak žrtev velke bolezni. I kelko jih je bilo tudi takši, da so zadnje svoje moči zbrali i tak priromali v Tigy. Vse pa, ka smo te den včinoli, smo včinoli iz lübezni do našega trpečega Zveličara, ki prebivle v tabernakli noč no den i vabi k sebi vse: „Pridite k meni vsi, šteri ste otrüjeni i jaz vas bom olehkoto!“ Vnogi je svoj teško zasluženi penez potrošo, posebno tisti, ki so zdelečega prišli, ali nišče se nej pregovarjao zato, vsaki si je mislo samo to, ka se bar dnes razveselim med domačimi lüdmí: Kajti bridke vöre, teški dnevi, nam v tujini so pač vsem! Zato vi vsi v miloj domovini, spomnite se v molitvaj nas, pa sprejmite ednok nazaj veselí nas vse v naroče svoje. Nato pa je prišla vöra ločitve. Teška je bila naša ločitev; toda z veselím vüpanjom, da se ešče ednok v tom leti veselí znajdemo. Potem so se pa edni z autobusom odpelali na edno i drugi pali na drugo stran. A spomin našega veseloga svetka, nam bo ostao

„Bitka“ pri Sedan-i.

Ne zamerite mi, prosim, da sem dao takši naslov: té stavek mi je ostao živo v spomini še iz gimnazijskih let.

Zadnjega aprila sem se pelao z „gare de l'est“. Tik pred odhodom sem zagledno, da na bližanji vlak stopa eden starejši duhovnik, ki ga sprevaža eden mlajši, pa toga starejšega železničar izredno vljudno sprevaža. Tak se mi je vidilo, kak da bi bio kardinal Verdier. Drugi dén sem zaistino čteo v „svojem“ dnévníku, da so prvoga maja v Domrémy slavili mladost sv. Ivane d'Arc in se jih je zbralo 20 000 pa je tam spregovoró tudi kardinal Verdier: te sem se pa na kolodvorí nej zmoto!

Razdaljo 263 km je naš brzec (rapide) prevozó v 3 vöri 35'. Na kolodvorí v Sedan-i so me že čakali „Andraš“. Zdaj se pa začne „bitka“: čüla sva strelanje vojakov, ki so se vežbali. Zglasila se najpre pri g. plebanoši. Pravijo mi, da od pišpekije še nej prišao odgovor za mojo „jurisdiction“, a oni mi jo zaednok itak dajo, ka sva müva svoje včinola: pisao sem na škofijo jaz i oni... „suppleat Ecclesia!“

za vsikdar v spomini. Tüdi vi, vič. gospod, ste nas že zapüstili v nedelo. Prehitro so minole vöre, štere ste bili med nami. Samo prehitro je prišeo autobus, z šterim ste se odpelali tüdi vi. Niti ne bilo mogoče, da bi se vsaki posebi poslovlo od vas, pa se zahvalo za dobrote, štere ste te den skazali nam. Zato se vam jaz vu imeni vsej zahvalim za vso vašo požrtvovalnost i za vse ka ste dobroga doprinesli našim düšam. Kajti naše düše so že ječale pod teškim bremenom grehov, pa vi ste je zopet nazaj spravili z Bogom. Za vse to naj vam bo smileni i dober Jezuš bogat plačnik. Ka pa mi moramo dobroga včiniti za vas, je to, da se Vas bomo vsaki den spominali v naši molitvaj.

Ropoša Maričika, Dokležovje, v Franciji.

Govor, šteroga je v Tigy-i med obedom mela Nemeč Trezika iz Strehovec:

Velečastiti gospod! Prvič dnes smo mi vu Vašem varstvi! Prošnje naše neste vi zavrgli, prišli z veseljom ste med nas! Poti teške neste se bojali, ar ste mislili samo na to, da bi najšli čredo svojo, ka bi njoj bili na pomoč! Tak smo mi vašo pryo pomoč najšli že v on. sv. spovedi, tam odpri ste nam pot v nebesa, olajšali ste nam stec! Drugo vašo pomoč smo pa najšli pri stöli Gospodovom, tam presrečni smo sprejeli prvič Jezüša od Vas! Jezüša mi bomo zdaj lübili, slüžili Njemi verno vsikdar. Vas pa mi dnes že prosimo, pridite večkrat šče med nas, pridite ozdravit düše naše, pa hranit je z hranov angelskov. Za vse pa, ka ste že i ka bote dobroga za nas včinoli, naj vam sam Večni bo plačnik. Tüdi mi vam dnes oblübimo, da molili bomo mi za vas, za pastira našega. Zdaj pa vas pozdravlam vu imeni vsej nas, ki smo dnes zbrani okoli vas! Bog vas živí! „Bog živí našega dobroga duhovnika!“

Pozdrave pošilajo iz Francije: *Hozjan Katica z Hotize* starišam, brati, sestram, g. duhovniki hotiškom i prijateljicam i uredniki Novin, komi naj lübi Jezuš plača trüde, doprinešene za izseljence; *Sukič Jozefa* z gračke fare uredniki Novin, svojim dragim starišom, bratom, sestram, sosedom i celoj gračkoj fari z g. duhovniki vred, vsem žele zdravje; *Andrejek Ana i Zrim Hilda* svojim starišom, bratom i celoj Slov. krajini; Novine i M. list so radost v tujini, Bog

Komaj prideva z Andrašom do lepoga novoga znamenja beloga orla v spomin t vojakom, že mi začnejo razlagati: To so „naši travniki“, to pa „naše njive“; pa kak je doma pri hiži, ka je jako dober stari gospod, ki ima v rodi celo duhovnika, šteri večkrat pride na obisk.

„Vütro gvüšno v cerkev pride tüdi več Francuzov, lejko tüdi njim par reči povejte?“

„Znate Andraš to je nej malo delo, jaz sem pa ešče malo mesecov Franciji.“

Na „marofi“ so me jako prijazno sprejeli in smo se razgovarjali skoron do pounoči; vért mi je ovado, da se je zaoblübo, da bo do smrti naročeni na katoličanski dnévník „La Croix“ (Križ), ravnotak njegoví bratje.

Drugó zajtro smo srečno prišli v cerkev, Slovincov nas je bilo samo 12, ali Francuzov je telko prišlo, da so vse klopi zasedli, pa jih nega malo. Med mešov sem Francuzom prečteo francuski evangelij. Na konci meše sem se pa potrsó, pa sem njim francuski spregovoró:

... smatram za dužnost, da vam spregovorim, da ste se zbrali v tak lepom številu, ka je pri vas na deželi nej več navada...

naj plača trüde uredniki i jih živí; *Sukič Rozina* z Dolnjih Slaveč, lübitim starišom, bratom, sestram, krstnoj botrini, celoj Jürjanskoj fari z g. duhovniki vred i vredniki Novin, komi se najlepše zahvali za redno pošilanje Novin i Mar. Lista; *Horvat Ignac* v Franciji z Žižkov uredniki Novin i žižkovskoj godbi, vse najboljše žele v tom veselom domačem kraji i se zahvali na rednom pošilanjí Novin; *Fujs Adela* od Grada uredniki Novin, gračkoj fari z g. duhovniki vred, starišom, bratom, sestram i celoj rodbini; zahvali se na naših listaj i kalendari i žele iz zahvalnosti za skrb pri izseljencih dugo življenje uredniki; *Horvat Eufemija iz D. Bistrice v Franciji*: Dragi mi g. vrednik! Obrnem se k vam

s svojov slabov pisavov ino vas najlepše pozdravim ino se vam srčno zahvalim za vaše vse trüde, štere nosite za nas izseljence. Naj vam bode večni Bog plačnik. Tüdi prav vesela sem, da sem izvršila svojo spoved pri našem slovenskom duhovniku. Vedno prosim lüboga Jezüša i Bl. D. Marijo, naj me čüva i ravna pa dobroj poti, da ne pridem v nikše skušnjave. Prečastiti gospod Klekl, celo telo se mi je strosilo od velkoga veselja, gda sem dobila Novine do rok. Poslala sem vam za Novine 100 fr., ka de više darüjem na čast prečastiti, Maloj Tereziji, naj me čüva v tom dalešnjem kraji i ravna pa dobroj poti. Tak tüdi pozdravlam celo črensoysko farno i njene düšne pastire.

Ka novoga po sveti.

Letalo se ponesrečilo, štero je vozilo s Tirane od kralvske svadbe kralvske goste domo. Sam albanski poslanik je tüdi mrtev i ž njim vred 18 potnikov. Nesreča se je zgodila poleg Neapla. Ne to boži opomin za samo civilni zakon?

Od kod te mrzeo čas. Vsi ešče pomlimo, da je vreme bilo februara, celo pa marca milo i toplo. Tak je bilo tüdi na sevir pri Ledenom morji. Zavolo top-line so se ledeni bregovje začeli topiti i plavati po morji doli proti nam. Inda so plavali 1 ali 2 meseca kesnej, kda je pri nas že vroče bilo i zato smo mrzloga vala ne tak opazili. Zdaj v ranom sprotoletji, kda je pri nas ovak ešče tüdi hladno, pa te ledene gore povekšavajo hladnoščo. Svoj čas je ledena gora potopila najveško ladjo sveta,

Titanic. Te gore so visoke do 30 metrov, edenajstkrat teliko, pa jih je pod vodov. Zato jaj ladji, v štero vdari takša gora. Proti tem goram se tak branijo lastniki ladij, da držijo stražne ladje v tistom kraji, kde te gore plavajo. Te stražne ladje, kda takšo plavajočo ledeno goro ovarkajo, z vsemi štüki strelajo na njo, dokeč je ne razdrobijo. Če se ne da razdrobiti, zvrtajo pazljivo na goro lüknje, te napunijo z dinamitom, ga vužgejo potom žnjore i tak goro razstrelijo.

Velika vročina v Ameriki. V Severnoj Ameriki je v ednoj noči nastala tak velika vročina, da je poskočila od 12 do 34 stopinj. Na stotine lüdi je zbeležalo. Dobili so sunčarico i ali vmrli ali pa so spravleni na zdravljenje v bolnice.

Ka se godi po domovini?

Dr. Korošec častni občan mesta Ljubljane. Maja 3. je na slavnostnoj seji ljubljanskoga mestnoga sveta enoglasno zvoljen dr. A. Korošec, minister za notrašnje zadeve, za častnoga občana mesta Ljubljane. Predlog je stavo župan dr. Adlešič Jurij i se zglesi: V zahvalo za zmogovito vodstvo slovenskoga naroda v boji za slobočino i za uspešno sodelovanje pri nastavitvi, vreditvi kraljevine Jugoslavije, pa iz zahvalnosti za velike, zvnredne zasluge za naše vseučilišče i za akademijo znanosti i umetnosti, pa za slovensko prosveto sploh; ravno tak pa

tüdi za zasluge na gospodarskom poli, predvsem pa za vnoge posebne zasluge za Ljubljano, imenuje mestni svet ljubljanski g. dr. Antona Korošca, ministra notrašnjih del, za častnoga člana mestne občine ljubljanske.

Celski kulturni tjedén. Maja 1. se je odpro kulturni tjedén v Celji pred odličnimi gosti, na čeli njim g. dr. Marko Natlačén, ban. Notranji minister dr. Anton Korošec je brzójavno pozdravo to lepo kulturno prireditév.

Njeg. Vel. krao Peter II. pokroviteo mladinskoga tabora. Njeg. Vel. krao Peter II. je prevzeo pokrovitelstvo nad mednarodnim mladinskim taborom, ki se bo vršo meseca julija v Ljubljani.

slika dobroga Pastira je bila v prvih časih krščanstva najbolje prilüblena prisodobna Odršenikova... Pastir je dao življenje za ovce... Naš čas je podoben prvój dobi krščanstva, to nam sam papa, vidna glava Cerkev, ponovno pravi... Prepričani sem, da Francija, dežela ne samo preprostih svetnikov, nego tüdi svétih kralov, toj dobi prinese častni delež, da se Francija prebüja... To so bile glavne misli, ki sem jih tolmačo francuskim vernikom, pred krasnim oltarom Srca Jezüšovoga, prvo nedelo meseca majnika. Francuzi so pazljivo sledili slovenskim litanijam Srca Jezüšovoga, nato so odišli.

Te sem pa našim gučao od dobroga Pastira, ki so ga kak takšega že v staroj zavezi napovedali preroki, ki je na Njega Krstiteo pokazao kak na Agnjeca, ki odjemle grehe. — Ki pozna ovce po imeni (kak tüdi jaz mam priliko) z vsemi njihovimi težavami. Ki je Petra za naslednika postavó, naj po téčnih pašnikaj vodi ovce, s svojimi pomočniki. — Ki Njemi skrivno razodetje spevle že zdaj večno zahvalnico: Vreden je Agnjec, ki je bio darüvani, da sprejme moč in božanstvo... aleluja. — V belih oblačilih in s palmami v

rokaj. — Bili ste blodeče ovce, zdaj ste se pa prerodili in ste kak mladi agnjeci, ki so ravnoč prišli k stüdencom, vsa s svetlostjov napunjeni. — Zdaj je vaša dužnost, da ovce, ki še blodijo, pripelate k pravom Pastiri, z molitvov, najbolje pa s trpljenjom. Ovači de njüvo srečanje z Agnjecom strašno tisti zadnji dén, gda do zavrženi trepetali pred čemerami Agnjeca in gore prosili, naj jih skrijejo...

Vért našega Andraša je bio tak dober, da nas je vse vküp povabo na obed i to jako dober. Samo, ka nas je na poti pošteno dešč praó, pa še sneg zmes.

Nato me je sam vért odpelao na koleslini z dvema velkima potačoma na kolodvor, vmes mi pa še on kazao svojo zemlo pa skrite utrdbe kre reke Meuse. Na kolodvorí se je vnožina komunistov pripravala za obhod po mesti.

Vidim, da ste razočarani: poročilo ide proti konci, pa še itak nikšega glasa od napovedane „bitke“. Vej sem pa celi čas gučao od nje! Borili smo se sami s sebov, s hüdim dühom; za tiste, ki več ne marajo za vero, pa — če ščete — še s slabim vremenom... Camplin,